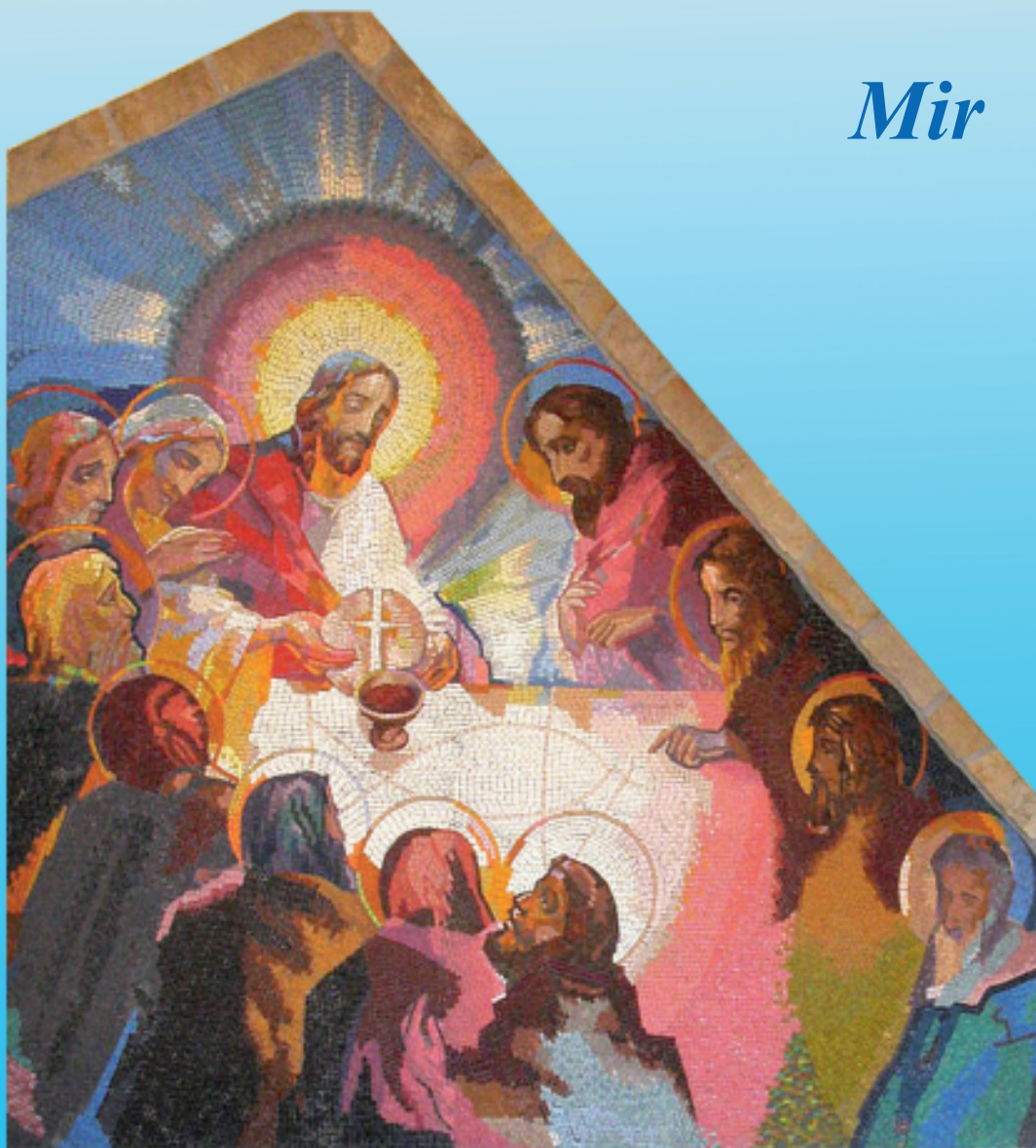

LETNIK XXII, MAREC-APRIL 2014

3-4

Mir

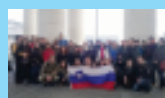
Odmev Medžugorja

13. februarja 1986: "Dragi otroci! Ta postni čas je za vas posebna spodbuda, da bi se spremenili. Začnite ta trenutek. Izključite televizor in pustite vse stvari, ki za vas niso koristne. Dragi otroci, vabim vas, da se začnete spreobračati. Izkoristite ta čas.
Hvala vam, ker ste se odzvali mojemu klicu."

Iz vsebine revije

Sporočila Kraljice miru
Razmišljanje ob sporočilu 25. v mesecu
Razmišljanje ob sporočilu 2. v mesecu
Sporočilo Kraljice miru 18.marca
Da bi brali evangelij in poslušali Jezusa
Žalostna Mati božja - Marijinih sedem
žalosti
Intervju »Nebo nam je postalo blizu«
Vabilo na prvi slovenski Marijin dan
Vidci govorijo - Vicka Ivanković-Mijatović
Kotiček mladih - Na povabilo papeža
Frančiška v Vatikan
V spomin gospe Maji Zalar
Molitvene skupine
25.festival mladih
Zgodilo se je prvič - voditelji romarskih
skupin...
Priporočamo - Luč besede...
Informacije o reviji
Romanja

Spoštovane bralke, spoštovani bralci!

Pred nami sta dva lepa in bogata meseca: april, ko se bomo spominjali največjih skrivnosti naše vere, in maj, za nas že stoletja Mariji posvečen mesec.

Sebi in vam, dragi bralci, želimo, da bi drugo polovico posta preživeli v čim večji zbranosti. Voščimo vam, da bi bili prazniki Kristusovega trpljenja, smrti in vstajenja povezani z globokim doživetjem ljubezni, zaradi katere se je Jezus daroval za nas. In naj bodo blagoslovljeni!

Sledimo v tem času Materi Mariji, vsem njenim povabilom in sporočilom zvesto, s preprostimi vsakdanjimi koraki. Ona je vedno z nami, stopimo še mi v njeno bližino. Vzemimo si čas za to, saj je ona s svojim Sinom naše resnično veselje! Naj nam pomaga, da bomo z njeno pomočjo tudi drugim kazali pot tja, kjer nas oba ljubeče pričakujeta.

*Sporočilo Kraljice miru po vidkinji Mariji Pavlović Lunetti
25. februarja 2014*

Dragi otroci! Vidite, slišite, občutite, da v srcih mnogih ljudi ni Boga. Ne želijo ga, ker so daleč od molitve in nimajo miru. Vi, otročiči, molite in živite po Božjih zapovedih. Vi bodite molitev, vi, ki ste od samega začetka rekli „Da“ mojemu klicu. Pričujte za Boga in mojo prisotnost in ne pozabite, otročiči, jaz sem z vami in vas ljubim. Iz dneva v dan vas vse izročam svojemu Sinu Jezusu. Hvala vam, ker ste odzvali mojemu klicu.

*Sporočilo Kraljice miru po vidkinji Mirjani Dragičević
Soldo*

2. marca 2014

Dragi otroci,

prihajam k vam kot Mati in želim, da v meni kot Materi najdete prebivališče, uteho in počitek.

Zato, otroci moji, apostoli moje ljubezni, molite. Molite s ponižno pobožnostjo, poslušnostjo in popolnim zaupanjem v nebeškega Očeta. Zaupajte, kakor sem tudi jaz zaupala, ko mi je bilo rečeno, da bom prinesla blagoslov obljube. Naj iz vašega srca na vaše ustnice vedno prihaja: „Zgodi se Tvoja volja!“ Zato zaupajte in molite, da bi mogla posredovati pri Gospodu, da vam da nebeški blagoslov in vas napolni s Svetim Duhom. Tedaj boste mogli pomagati vsem tistim, ki Gospoda ne poznajo – vi, apostoli moje ljubezni, jim boste pomagali, da Ga s polnim zaupanjem kličejo Oče. Molite za svoje pastirje in zaupajte v njihove blagoslovljene roke. Hvala vam.

*Sporočilo Kraljice miru po vidkinji Mariji Pavlović Lunetti
25. marca 2014*

Dragi otroci! Znova vas kličem: začnite se boriti proti grehu kot v prvih dneh, pojdite k spovedi in se odločite za svetost. Božja ljubezen bo po vas tekla v svet, mir bo zavladal v vaših srcih in izpolnil vas bo Božji blagoslov. Z vami sem in pred svojim sinom Jezusom posredujem za vse vas. Hvala vam, ker ste se odzvali mojemu klicu.

*Sporočilo Kraljice miru po vidkinji Mirjani Dragičević
Soldo*

2. aprila 2014

Dragi otroci, z materinsko ljubeznijo vam želim pomagati, da bi bilo vaše življenje molitve in pokore resnični poskus približevanja mojemu Sinu in Njegovi božanski luči, da bi se znali ločiti od greha. Vsaka molitev, vsaka maša in vsak post so poskus približevanja mojemu Sinu, spominjajo vas na Njegovo slavo in so zatočišče pred grehom, so pot k ponovni združitvi dobrega Očeta in Njegovih otrok. Zato, dragi moji otroci, z odprtim srcem, polnim ljubezni, kličite ime nebeškega Očeta, da bi vas obsijal s Svetim Duhom. Po Svetem Duhu boste postali izvir Božje ljubezni. Iz tega izvira bodo pili vsi tisti, ki ne poznajo mojega Sina, vsi tisti, ki so žejni ljubezni in miru mojega Sina. Hvala vam! Molite za svoje pastirje. Jaz molim zanje in želim, da bi vedno občutili blagoslov mojih materinskih rok in podporo mojega materinskega srca.

BOG V SRCU LJUDI

RAZMIŠLJANJE OB SPOROČILU KRALJICE MIRU PO VIDKINJI MARIJI PAVLOVIĆ, Medžugorje, 25. februar 2014

Bog, ki se ustvaril človeka, mu daje tudi bivanje v Sebi. Človek in vsa živa bitja imajo svoje življenje samo po Bogu in v Njem. Ker nam je Bog dal neumrljivo dušo, naj bi se vsak človek tega zavedal in s svojim življenjem slavil svojega Stvarnika. Vendar se lahko vsak odloči tudi proti Bogu in se zapre pred Njim. V tem Marijinem sporočilu to še posebej boleče čutimo.

„Vidite, slišite in občutite, da v srcih

mnogih ljudi ni Boga.“ Veren človek se sprašuje, kako je to sploh mogoče, da bi v srcu ljudi ne bilo Boga. Bog resnično želi bivati v srcu vsakega človeka, vendar želi, da ga človek svobodno sprejme. Bog se nikomur noče vsiljevati. Vsak človek se sam svobodno odloči, ali bo vrata Bogu odprl ali ne. Marija nas opozori na to, kar vsak dan občutimo ob srečanju z ljudmi. Kaj ljudje govorijo, kako se obnašajo, kako živijo, kaj je za njih pomembno v življenju? Iz odgovorov

na ta vprašanja dobimo vsaj približno sliko o tem, kakšen je odnos ljudi do Boga. Od tu izhaja še drugo vprašanje: Ali ljudje govorimo in živimo tako, da lahko drugi spoznajo, da je Bog v našem srcu? Nekateri da, mnogi pa ne.

Marija pravi: „*Ne želijo ga, ker so daleč od molitve in nimajo miru.*“ Da, molitev je temelj za to, da v našem srcu biva Bog. Po molitvi prihaja Bog v nas. Kdor ne moli in tudi noče moliti, ta nima Boga in Bogu niti ne dopusti bivanja v svojem srcu. Tak človek težko živi in notranje gotovo ni srečen. Nemir v srcu je logična posledica zavračanja Boga. Marija želi povedati, da je mir samo v srcu ljudi, ki molijo. Zato se ne čudimo, da je danes v ljudeh tako malo miru. Ne bo nam dan, dokler se ne bomo odprli za Boga.

Pred tem nemirom nas želi Marija obvarovati, zato pravi: „*Vi, otročiči, molite in živite po Božjih zapovedih.*“ Torej, samo molitev ni dovolj, temveč je treba tudi živeti, kakor nas učijo Božje zapovedi. Molitev nas povezuje z Bogom, greh pa to povezavo ruši. Tu lahko vsak izmed nas pomisli na svoje vsakdanje življenje. Ko grešimo, nismo več tako mirni – in to se vidi v odnosih do drugih ljudi. Nekaj v naši notranjosti se zruši, podirati se začne most med nami in Bogom. Sveta

spoved ta most med nami in Bogom obnovi. Zato vedno, ko se iskreno spovemo svojih grehov, čutimo v sebi globok mir.

„*Vi bodite molitev, vi, ki ste od samega začetka rekli „da“ mojemu klicu.*“ Zdi se, kot da so te Marijine besede najprej namenjene vidcem, ki so se odzvali Marijinemu klicu. Po njih pa veljajo tudi nam, čeprav vedno ne rečemo „da“ njenemu klicu. Je pa to vabilo, spodbuda in opomin, da Marijine besede vzamemo zares. Vsako njeno sporočilo mora postati za nas „klic“. Ni dovolj, če nekdo samo verjame Marijinim besedam, po njih je treba tudi živeti. Morda bo kdo rekel, da Marijine besede niso Božja beseda in da zato ni dolžen živeti po njih. To drži, drži pa tudi, da nam Marijina sporočila pomagajo, da lažje živimo Božjo besedo, in nas k temu spodbujajo. Če nam namreč Jezus pošilja svojo Mater, dela to zato, da bi nam pomagal živeti evangelij. Živeti Marijina sporočila torej pomeni reči „da“ tudi klicu njenega Sina.

p. Benedikt

RAZMIŠLJANJE OB SPOROČILU KRALJICE MIRU PO VIDKINJI MIRJANI DRAGIČEVIĆ SOLDÓ, Medžugorje, 2. februarja 2014

Marija želi, da bi bili iskreni

»Dragi otroci! Z materinsko ljubeznijo vas želim naučiti iskrenosti, ker želim, da bi bili v svojem delovanju kot moji apostoli točni, odločni, predvsem pa iskreni.«

V življenju se učimo biti »diplomatski«, govoriti v šifrah, zavijati resnico v vato, iskrenost pa je prav redka. Resnico namreč lahko iskreno pove le tisti, ki ima srce tako preprosto kot nedolžen otrok. Jezus pravi: »Resnično, povem vam: Če se

ne spreobrnete in ne postanete kakor otroci, nikakor ne pridete v nebeško kraljestvo« (Mt 18,3).

Marija nas vabi k iskrenosti, da bi lahko govorili tako, kot čuti naše srce. Vabi nas tudi k točnosti, da resnice ne bi izkrivljali. Pri oznanjevanju se moramo opirati na Božjo besedo. Edina podlaga za to, kar delamo, naj bo resnična ljubezen, brez sleherne preračunljivosti.

Mati nas vabi še k odločnosti. Odločnost vsebuje besedo odločiti se. Vedno so v življenju potrebne

odločitve, saj smo svobodna bitja. Odločiti se za Boga, odločiti se za molitev, za spreobrnjenje, odločiti se za oznanjevanje, za dobro delo, odločiti se biti apostol. Ko zaslutimo, da bi komu mogli kaj dobrega storiti, storimo to. Ne čakajmo. Ne bodimo mlačni, ampak goreči, strastni, a vedno ostanimo v ljubezni.

Božja milost nas odpira za blagoslov in apostolstvo

»Želim, da bi bili z Božjo milostjo odprti za blagoslov. Želim, da s postom in molitvijo od nebeškega Očeta izprosimo spoznanje naravnega, svetega – božanskega. Napolnjeni s spoznanjem boste pod okriljem mojega Sina in mene moji apostoli, ki bodo znali širiti Božjo besedo vsem tistim, ki ne vedo zanj, in znali boste iti preko ovir, ki bodo stale na poti.«

Božja milost pomeni »naklonjenost, podarjeno pomoč, ki nam jo Bog daje, da odgovorimo na njegov klic, naj postanemo Božji otroci, posinovljenci, deležni Božje narave, večnega življenja« (1966 sl, Katekizem katoliške Cerkve, 2008). Vedno znova se moramo odločati, ali bomo Božji milosti odprli vrata svojega srca, da bo posvetila v najgloblje temine, ozdravila vse naše rane in nas napolnila z ljubeznijo.

Da bi mogli pomagati drugim, moramo najprej spoznati, kaj Bog želi od nas in kaj je sveto. Starček Simeon se je vse življenje z molitvijo in postom pripravljaj na to, da je spoznal Sveto, Mesija v dojenčku, ki so mu ga mladi starši dali v naročje. Marija nam ponuja pomoč svojega Sina in sebe, da bi lažje bili njeni apostoli. Kako? Dejavno živimo njena sporočila, ne omagajmo, če nam sprva morda ne bo uspelo. Vztrajajmo v molitvi. Če njiva še ni godna za sprejem semena, počakajmo, molimo, se postimo ... Mati nam bo svetovala, kako naprej, morda nam bo tudi dala znak, kdaj je pravi čas.

Z blagoslovom se bo Božja milost spustila na nas in bomo učinkoviti

»Otroci moji, z blagoslovom se bo Božja milost spustila na vas, vi pa jo boste mogli zadržati s postom, molitvijo, prečiščenjem in spravo. Imeli boste učinkovitost, ki jo pričakujem od vas.«

Marija nam bo pomagala prejeti Božjo milost, mi pa se moramo odločiti, da ta zastonski dar sprejmemo in tudi zadržimo. V ta namen nam je že na začetku svojih prikazovanj v Medžugorju ponudila pet kamnov: molitev rožnega venca, evharistijo, branje Svetega pisma, post in mesečno spoved. Z njihovo

pomočjo bomo lahko udeleženi, kar Marija pričakuje od nas.

Molimo za svoje pastirje

»Molite za svoje pastirje, da žarek Božje milosti obsije njihova pota.« Marija tudi tokrat ni pozabila na molitev za naše pastirje. Če še nismo pričeli moliti zanje, pričnimo danes! Če premalo molimo, pomnožimo molitev! Njihova svetost je odvisna tudi od naše molitve zanje. Marija v duhovnikih vidi svoje ljubljene sinove, ki jih je izbral Njen Sin. Oni so si svojo privolitvijo naložili veliko breme odgovornosti za duše. Zato jih

z molitvijo podpirajmo, da bodo vztrajali pri poslanstvu, ki so ga sprejeli iz Božjih rok.

Hvala vam

»Hvala vam.« Kako čudovito in dosledno nas Mati uči hvaležnosti. Vsakokrat! Naj postane ta beseda stalnica tudi v našem življenju. Zahvaljujmo se za vse, ne naveličajmo se uporabljati te besede, ki naj, po zgledu naše ljube Matere, prihaja iz srca.

Marta Ciraj

Slike: Foto Đani

SPOROČILO KRALJICE MIRU PO VIDKINJI MIRJANI DRAGIČEVIĆ SOLDO, Medžugorje, 18. marec 2014

Vidkinji Mirjani se je Devica Marija prikazovala vsak dan od 24. junija 1981 do 25. decembra 1982. Na zadnjem od teh prikazovanj ji je zaupala 10. skrivnost in ji rekla, da se ji bo prikazovala enkrat na leto, in to vsakega 18. marca. V vseh teh letih je bilo tako. Več tisoč romarjev se je tudi letos zbralo ob molitvi rožnega venca, da bi prisostvovalo temu srečanju Mirjane in Marije Kraljice miru. Videnje je pričelo ob 13.46 in je trajalo do 13.51. Sporočilo je bilo sledeče:

»Dragi otroci! Kot mati vam želim biti v pomoč. S svojo materinsko ljubeznijo vam želim pomagati, da bi odprli svoje srce in da bi v njem na prvo mesto postavili mojega Sina. Želim, da vas, po vaši ljubezni do

mojega Sina in po vaši molitvi, obsije Božja luč in napolni Božje usmiljenje. Želim, da se tako odženeta tema in smrtna senca, ki vas želita obdati in zapeljati. Želim, da občutite radost blagoslova Božje obljube. Vi, človeški otroci, ste Božji otroci, vi ste moji otroci. Zato, otroci moji, hodite po poteh, po katerih vas moja ljubezen vodi, uči ponižnosti, modrosti in vas privede k Nebeškemu Očetu. Molite z menoj za tiste, ki me ne sprejemajo in mi ne sledijo, za tiste, ki zaradi trdote svojega srca ne morejo občutiti radosti ponižnosti, pobožnosti, miru in ljubezni – radosti mojega Sina. Molite, da bi vam vaši pastirji s svojimi blagoslovljenimi rokami vedno prinašali radost Božjega blagoslova. Hvala vam.«

DA BI BRALI EVANGELIJ IN POSLUŠALI JEZUSA

Na drugo postno nedeljo je sveti oče spregovoril o evangelijskem odlomku, v katerem beremo o spremenjenju na gori.

Jezusa poslušajte!

Papež je poudaril, da smo Jezusovi učenci poklicani, da postanemo osebe, ki poslušajo njegov glas in njegove besede vzamejo zares. Da bi ga poslušali, mu moramo biti blizu in hoditi za njim, kot so to počele množice v evangeliju. Jezus ni imel stalne predavalnice in mize ali prižnice, s katere bi predaval, ampak je kot potujoči učitelj hodil okrog in

učil, kar mu je naročal Oče. Krščansko življenje je hoja za Jezusom; On želi, da ga poslušamo kot Besedo življenja. Njegove besede pa poslušamo tudi preko besed, ki so zapisane v evangeliju.

Berete evangelij?

Vernike je papež vprašal: 'Preberete vsak dan kakšen odlomek iz evangelija? Kakšen dan da, drugi dan pa ne.' Pomembno je, da kristjani beremo evangelij. Dobro je imeti manjšo izdajo evangelija in ga nositi s seboj v žepu ali torbici in ga v kratkih odlomkih brati v katerem koli

trenutku dneva. V evangeliju nam namreč Jezus govori o našem življenju, o tem, kaj naj delamo, kako ravnamo, o čem razmišljamo. Ni treba brati dolgih odlomkov, tudi ni treba imeti vseh štirih evangelijev, dovolj je eden, da ga imamo s seboj, saj je v njem Jezusova Beseda, ki nas nagovarja in mi jo moremo poslušati.

Vzpon in spust: poslušati Jezusa in izkušnjo posredovati drugim

Iz dogodka spremenjenja je želel sveti oče izluščiti dva pomenljiva elementa in ju predstaviti z dvema besedama: vzpon in spust. Pomembno je iti na samotni kraj, se povzpeti na tihi kraj na gori, da najdemo sami sebe in bolje slišimo Gospodov glas. To storimo z molitvijo. Toda v tem miru in na tem kraju ne moremo ostati kar naprej. Moramo se vrniti v dolino, v naše vsakdanje življenje. Srečanje z Bogom v molitvi nas preganja, da se ponovno spustimo z gore in se vrnemo v nižino, kjer bomo srečali mnoge ljudi, ki bodo obteženi z naporom, boleznimi, s krivicami, z nevednostjo, z materialno in duhovno revščino. K tem bratom in sestrkam v težavah smo poklicani, da jim prinesemo sadove svoje molitvene izkušnje z Bogom in z njimi delimo prejete milosti.

Oznanjati Jezusa drugim

Ko slišimo Jezusovo Besedo in jo poslušamo, se naseli v našem srcu in začne rasti. Papež pravi, da ta beseda raste na poseben način, in sicer tako, da jo podarimo in oznanimo drugim. Še posebej pa Jezusova Beseda raste, ko je povezana z našim življenjem. Zato je poslanstvo vse Cerkve, vseh kristjanov, da poslušamo Jezusa in ga oznanjamo drugim. Ves teden mora v nas odmevati nedeljska Božja beseda. Papež je prisotnim rekel, da mu bodo naslednji teden povedali, kako je v njih rasla ta Beseda in kako so vzeli kakšen mali evangelij v žep ali torbico in ga prebirali, ko je bila priložnost za to.

Kot navadno je sveti oče zaupal to delo Marijinemu vodstvu in priprošnji. Ob njej se bomo učili vzpenjati se na goro in v molitvi poslušati Jezusa; ona nam bo tudi pomagala, da se bomo z bratsko ljubeznijo spustili v dolino in svojim bližnjim spregovorili o tem, kako nas je nagovoril Gospod.

Primož Krečič

ŽALOSTNA MATI BOŽJA – MARIJINIH SEDEM ŽALOSTI

V Medžugorju nam je še posebej znana molitev, ki se vedno moli po sveti maši, pravijo ji »sedem očenašev«. Vidci so jo kot otroci molili skupaj z Marijo. Že pred tem pa je bila to molitev, ki so jo domačini radi molili vsak na svojem domu. Pa vemo, od kod ta molitev in zakaj?

Zgodovinski okvir

Marijo, posebej stoječo v bolečinah pod križem, so častili na vzhodu gotovo že v 4. st., na zahodu pa vsaj od 9. st. naprej. Češčenje pa se je zelo razširilo šele v 11. st., ko so se v molitvenikih poleg Jezusovih bridkosti čedalje pogosteje omenjale tudi Marijine. Ta pobožnost je sprožila gibanje, ki je privedlo do ustanovitve reda servitov – služabnikov blažene device Marije (1233). Kmalu so začele nastajati tudi bratovščine sedmerih Marijinih žalosti, prve že v 15. st., in se naglo širile. Pri nas je bila takšna bratovščina ustanovljena v 17. st. Ustanovil jo je vikar Jožef Widmajer na Žalostni gori pri Mokronogu. Prav ta Žalostna gora je postala tudi naše glavno svetišče Žalostne Matere božje, prepoznavno tudi po tem, da do cerkvice na vrhu hriba vodi pot ob

znamenjih z upodobitvami sedmih Marijinih žalosti. Prvi oltarji, posvečeni Mariji sedem žalosti, so začeli nastajati v 13. st. Marija je upodobljena tako, da ji sedem mečev – sedem žalosti – prebada srce. Čudovite slike vsake Marijine žalosti posebej pa se nahajajo v Rosalnicah, v srednji od treh cerkva (Tri fare), ki se imenuje Glejte, človek.

Marija sedem žalosti na Slovenskem

»Jezus, pesem čem zapeti,
sedem žalost' razodeti:
kol'ko božja Mat'
mogla je prestat',
k' je b'la žalostna sedemkrat!«

Tako se začenja slovenska ljudska pesem o žalostih božje Matere. To je le ena od mnogih pesmi, s katerimi slovenski narod pozdravlja in spremlja trpljenje nebeške Matere.

V Sloveniji se je češčenje Žalostne Matere božje najbolj razširilo proti koncu srednjega veka, ko so Evropa in z njo tudi slovenske dežele preživljale največje zunanje in notranje viharje. Po pričevanjih je bila Slovencem v tistih težkih časih Žalostna Mati božja najbližje.

Tudi v naših časih je ona z nami vselej, ko trpimo; k njej se zatekamo, kadar nam je najhuje, in prav Žalostna Mati božja, ki je zaradi svojega Sina doživljala neizmerne bolečine, je tista, ki nas v bridkosti najbolj tolaži. Naši predniki so se radi zatekali k njej in kasneje je nastal tudi rožni venec Marijinih žalosti.

Rožni venec sedmerih Marijinih žalosti

Uveljavljati se je začel v 16. st., pozneje (19. st.) pa je nastal živi rožni venec in nekakšen Marijin križev pot (Via Matris) s premišljevanjem Marijinih bridkosti. Znana je tudi pobožnost sedmih petkov pred obema praznikoma žalostne Gospe, ponekod pa so kar ves mesec september posvetili Žalostni Materi božji.

Zakaj število sedem?

Število sedem so izbrali tudi zato, ker ima v Svetem pismu zelo pogosto simbolični pomen, pomen veseljnosti. Vplivalo pa je tudi dejstvo, da je po sedem tistih stvari, ki so pomembne za naše zveličanje: sedem zakramentov, sedem darov Svetega Duha, sedem kreposti (tri božje, štiri človeške, glavne), sedem glavnih grehov.

Marijinih sedem žalosti pa je:

1. žalost: Simeonova napoved
2. žalost: Beg v Egipt
3. žalost: Jezus izgubljen v templju
4. žalost: Marija sreča Jezusa na poti na Klavarijo
5. žalost: Jezus umira na križu
6. žalost: Jezusa položijo Mariji v naročje
7. žalost: Jezusa položijo v grob

Mašni obrazec in praznik

Posamezni kraji, redovi so skupaj z mnogoterimi bratovščinami praznik v čast žalostni Materi božji obhajali že vsaj v 15. stoletju, od tedaj imamo ohranjen tudi poseben mašni obrazec. Leta 1727 je papež Benedikt XIII. ta praznik postavil na tihi ali cvetni petek (petek pred cvetno nedeljo), ki so ga ponekod imenovali »petek Marijinih žalosti«, in so ga od tedaj naprej – do leta 1960 – obhajali v vsej zahodni Cerkvi. Sv. Pij X. pa je določil, naj bo god Žalostne Matere božje 15. septembra, kakor je ostalo tudi po novi uredbi cerkvenega koledarja, čeprav v ljudski pobožnosti (petje) ves postni čas Jezusu pridružujemo tudi Marijo.

Molitev rožnega venca sedmerih Marijinih žalosti

Radi bi vas spodbudili k molitvi tega lepega in preprostega rožnega venca,

ki je bil vedno pomemben v našem narodnem prostoru, v Medžugorju pa se tradicionalno moli po vsaki sveti maši. V tej in naslednjih številkah vam bomo posebej predstavili vse Marijine žalosti ter molitve, da boste lahko premišljevali o vsaki od njih posebej in Mariji v trpljenju še posebej priporočali sebe in druge ljudi.

V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha ... Verujem ...

1. žalost: Simeonova napoved

Njegova oče in mati sta se čudila temu, kar se je govorilo o njem. Simeon jih je blagoslovil in rekel Mariji, njegovi materi: »Glej, ta je postavljen v padec in vstajenje mnogih v Izraelu in v znamenje, ki se mu nasprotuje, in tvojo lastno dušo bo presunil meč, da se razodenejo misli mnogih src« (Lk 2,33–35).

Oče naš, Zdrava Marija, Slava Očetu

Mati, naj skupaj s teboj premišljujemo o Jezusovem trpljenju.

Molimo:

V tvojih rokah leži tvoj otrok, gledaš čudež življenja, ki ti je dan. Tvoje srce je veselo, ko vidiš, da je dete zadovoljno, veselo, ko ga neguješ in mu poklanjaš svojo ljubezen. Vendar se ostre besede starčka Simeona kmalu zarežejo tvoje srce in ti napovedo strašno trpljenje. Takrat te zaskeli, saj veš, da v rokah ne držiš le svojega malega nedolžnega otroka, temveč Odrašenika sveta.

Marija, naj po tvoji prvi bolečini prosimo za vse matere, ki v svoji nosečnosti in ob rojstvu svojega otroka slišijo prve boleče napovedi za svoje otroke. Naj skupaj poprimejo za križ in življenju rečejo DA ter stopijo na pot, ki jim je dana.

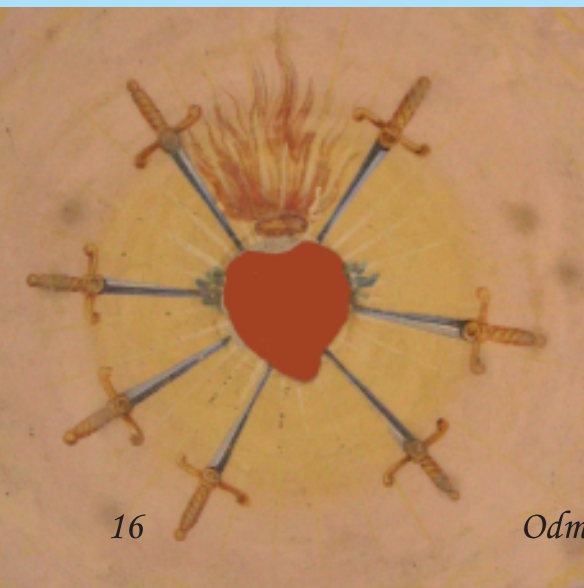
Marija, tvoja bolečina je velika tudi sedaj, saj smo vsi tvoji otroci. Naj prosimo za vse, ki še niso spoznali božje ljubezni, da bi se njihova srca odprla za Ljubezen.

Tolažnica žalostnih, prosi za nas!

Vira: Leto svetnikov, 3, 1999. Smolik, M., ur., Celje, Mohorjeva družba, str. 644–652.

www.biblija.net

Klavdija Jurišič

INTERVJU

NEBO NAM JE POSTALO BLIZU

Tanja Tršan je obiskala primorskega duhovnika Igorja Loviščka, ki že tri desetletja roma v Medžugorje in ki je tam tudi marsikaj doživel, ter z njim pripravila intervju. Naj nas navdušenje in iskrena izpoved gospoda Loviščka nagovorita.

Prvič ste romali v Medžugorje že kar nekaj časa nazaj. Kako ste zvedeli za Marijina prikazovanja in kaj vas je pritegnilo, da ste prvič obiskali Medžugorje?

Za Marijina prikazovanja sem zvedel predvsem preko italijanske televizije,

tam so večkrat poročali o dogajanju v Medžugorju, pa tudi o kakšnem čudežu, ko je tam kdo ozdravel. Nekaj pa tudi preko nedeljskega dnevnika, kjer so zelo grdo pisali o prikazovanjih, posebno pa o vidcu Jakovu. Ni dosti manjkalo, da bi šel celo v zapor, ker sem javno govoril, da Nedeljski dnevnik piše laži o romarjih, ki naj bi vse uničevali. Zanimivo, kljub temu da takrat še nisem prav nič vedel, kako kaj tam zgleda, sem ljudem prav govoril, da na tistem hribu, kjer je samo kamenje in trnje, pač ne moreš narediti škode. To je nekdo prijavil na policijo in

potem sem imel probleme. Torej sem imel probleme tudi jaz, ne samo p. Zovko (smeh).

Meni se je Medžugorje zdelo tako daleč, kot da je na koncu sveta. Prvič sem šel tja na povabilo kaplana Dinka iz Tolmina, šli smo v tednu pred cvetno nedeljo, mislim, da je bilo leto 1984. Šli smo z avtom, skupaj z Dinkom Bizjakom in Kornelijem Vidmarjem.

Kakšen vtis je pustilo to prvo romanje?

Obiskali smo vse vidce. Ko sem bil tam, se mi je zdelo, da to ni res. Ko sta Dinko in Kornelij »zasliševala«, spraševala vidce, sem bil vedno kakih pet, šest metrov oddaljen od njih, tako da bi ja videli, da jaz tega ne sprejemam.

Potem pa se mi je nekaj zgodilo pri župnišču. Nekdo mi je posodil daljnogled in ko sem z njim gledal proti Križevcu, sem videl okrog križa čudovito, lepo, roza svetlobo. Ko sem dal daljnogled dol, je ni bilo več, ko sem ga dal nazaj gor, sem to spet videl. To se mi je zdelo malo čudno, ampak vseeno nisem verjel.

Ko sem prišel domov, to je bilo ponoči okrog dveh, treh, sem si rekel, da ne bo nikoli nihče zvedel, da sem bil v Medžugorju. Potem sem spal malo dlje, ker smo prišli tako pozno. Prav tisti dan pa je prišla ena mlada družina in naenkrat zaslišim, kako pod oknom kričijo otroci: »Gospod,

gospod, vstanite!« In jaz vstanem – bil sem tako vesel in srečen – odprem okno in zavpijem: »Bil sem v Medžugorju!« Vse sem verjel.

Malo je za to zaslužna Vicka, kajti ko smo bili pri njej (njena mama je celo kavo skuhala), sem jo vprašal: »Kaj naj storim, da pridem v božje kraljestvo?« Ona mi reče: »Pa što ti mene pitaš, pa ja bi trebala tebe pitati, ne ti mene!« Prav ozmerjala me je (smeh). Čez nekaj časa se je sklonila k meni in rekla: »Pa radi ono, što si obećao biskupu kod ređenja.« Sem si rekel: »Glej, 17-letna punca ti da tak odgovor, kot ti ga ne bi dal noben teolog!« ... Vsi bi naštevati: moli rožni venec, hodi k spovedi, ona pa je povedala bistvo: če delaš tisto, kar si obljubil pri posvečenju, si na pravi poti.

Ko sem prišel domov v svojo župnijo, v Dolenjo Trebušo, sem o tem tako navdušeno govoril, da smo šli okrog prvega maja za ves teden v Medžugorje. Takrat tam še ni bilo nič, tako da smo spali v enem hotelu v Mostarju in smo se vsak dan vozili v Medžugorje.

Od takrat ste se še večkrat vračali v ta kraj. Kaj vas nagovarja?

Nekaj te vleče ... ne moreš biti doma, kadar začutiš v sebi kot neki klic, tako da moraš iti. Seveda rečejo: »Kaj hodiš v Medžugorje, saj imamo Marijo doma, recimo na Sveti gori.« Dejstvo je, da tudi takrat, ko se je

Marija prikazovala na Sveti gori, so najbrž mnogi govorili »Saj imamo Marijo tudi na Mengorah (romarski kraj na Tolminskem, op. ur.), pa tu, pa tu, pa tu ..., kaj je treba rinit gor na Sveto goro, gor v tisti hrib, ki nima ne ceste, ne steze itd.!?!« Gotovo so tako govorili. Tudi oblast je rohnela proti Sveti gori, pa Primož Trubar tudi. Ob vsaki božji poti, ki nastane, je v začetku velik odpor pri mnogih ljudeh, duhovnikih in škofih. To je znamenje, da je stvar prava. Ljudje se bojimo spreobrnjenja. Mislimo, da nam bo nekaj vzeto, če se spreobrnemo. Ampak Bog ne odvzame vzame nič, samo daje.

Kako vas je Medžugorje spremenilo? Kaj se vam zdi najpomembnejši sad romanj v Medžugorje?

Kako naj zdaj to vem? To zdaj traja že okrog 30 let (premišljuje). Je težko odgovoriti na to vprašanje. Pred oči mi prihaja marsikaj: Paray le Monial, Prenova v Duhu, Medžugorje, binško dvorana. Vsaka reč je nekaj prispevala.

Ko je prišlo Medžugorje, smo naenkrat vsi zaslutili, da nam je nebo blizu. Pred Medžugorjem tega občutka ni bilo. Človek, ki se danes na ves glas hvali: »Jaz ne rabim Medžugorja«, ga zagotovo zelo rabi

(take bi jih jaz kar v Cenacolo poslal za pol leta, da bi videli, čemu pravimo vera).

Ko se je zgodilo Medžugorje, smo začeli na nov način verovati. Na neki nov način je vse postalo blizu. Prej smo stalno (tudi nasprotniki raznih romanj, božjih poti) govorili: »Zakaj se vse to dogaja samo v Italiji, v Franciji? ... Zakaj se pa pri nas ne dogaja? Torej mi lahko živimo po starem. Ta prikazovanja, to ni res! Če bi bilo kaj res, bi se zgodila tudi pri nas.« Potem pa se naenkrat zgodi v Bosni. Nihče ni znal niti izgovoriti imena Medžugorje. Medžugorje je bilo res neznan kraj.

Nebo se je nekako, na neki čudežen način, približalo zemlji. Prej je bilo vse daleč nad oblaki, nič otipljivega. Potem pa se naenkrat začnejo dogajati čudeži. Za enega moža vem, ki je bil med prvimi – ozdravljen slepote. Naenkrat se je vse začelo pogovarjati o veri, o Bogu.

Kaj vam pomeni Marija kot nebeška mati sedaj?

Marija nam prej ni bila tako blizu. Ko sem pridigal o njej, sem si tisto, kar sem prej kje prebral, prepisal. Potem pa je postalo vse skupaj bolj živo. Jaz sem Marijo tudi videl v Medžugorju.

Se spomnite kakšnega posebnega dogodka z romanj?

Ne vem točno, katera obletnica je

bila, bilo je na začetku leta 1985 ali 1986. Smo šli dol še dva fanta iz Brd in jaz. Takrat se je lahko z avtom zapeljalo skoraj do cerkve. Ko pridemo tja, desno k cerkvi, pogledam levo, vidim en avtobus Italijanov, ki gledajo proti Križevcu in molijo rožni venec. In pogledam na Križevac in vsi trije vidimo ... (to je bilo eno čudno videnje) na levi strani od križa je bila Marija v naravi velikosti, križ je bil še večji – kot da bi bil gor pri križu, na tak način smo to videli. In videl sem, kako je vihral tisti plašč od Marije, kot da bi veter pihal od morja proti Crnici. Gledali smo dolgo časa ...

Prenočišče smo dobili pri Šimi. Rekel sem ji, da smo videli Marijo, ona pa nam reče: »Pa danes je Gospa cel dal na križu.« Kljub temu da je bila Marija gor, so morali domačini delati doma, krmiti živali ...

Takrat se je večkrat dogajalo, da se je obračal križ, ki je na vrhu Križevca. To se je dogajalo do leta 1990. Navadno so oporekali: »Ja, buljiš gor v križ, gotovo se potem začne vrtet!« Jaz tudi doma buljim v kako reč, pa se ne vrti. Ljudje bulijo v televizijo po tri ure, štiri ure, pa se ne začne vrteti. Bi se moralo potem vse vrteti. Potem še en dogodek! Nekoč, ko sem prišel iz cerkve ven, to je bilo po jutranji maši, ko naj bi šli na pot domov, zagledam kakih pet naših mladih z avtobusa na levi strani cerkve, kako gledajo na Križevac. Ko pridem do njih, pogledam gor in vem,

da sem na ves glas zavpil: »Križ se vrti!« Križ je bil strahovito velik, zavrtel se je v dveh sunkih, prvič za 180 stopinj, potem je stal, kot da bi malo počakal, nato se je še enkrat zavrtel, da je prišel v izhodiščni položaj.

Potem sem gledal ta križ: naenkrat so zmanjkali kraki, bil je samo steber. Potem so bili samo kraki, je manjkalo na vrhu. Potem je križ začel postajati prozoren ... čudovito ... in potem so začele sijati notranje stranice (spodnje od krakov) in ob strani leva in desna stran – vse je bilo čisto zlato in žarki so šli od križa.

Sem videl dosti reči. Tudi spreminjanja križa. Nekoč, nekega dne sem vprašal patra Slavka Barbariča, kako da se križ ves dan spreminja, in on je rekel: »Vidci pravijo, da so to predznaki velikega znamenja.« Da bi ljudje verjeli, da prihaja veliko znamenje.

Če bi meni kdo rekel, da so ugotovili, da so prikazovanja v Medžugorju laž, bi rekel: »Ja, samo križ sem pa videl, da se je vrtel, in Marijo sem videl. Tega mi pa nihče ne more vzeti.« Že sv. Peter je rekel: »Govorimo to, kar smo z lastnimi rokami tipali in z lastnimi očmi gledali.« Lahko sto komisij pride, me ne bodo prepričali, da tega nisem videl!

Kaj vam obisk Medžugorja pomeni sedaj, ko se spopadate s težko boleznijo?

(Smeh) Jaz doma ne bi nikoli molil za to, da bi ozdravel. Danes, ko sem molil devetdnevnicu matere Terezije, pa sem prvič v molitvi rekel: »Marija, to bom zdaj molil za moje zdravje na duši, duhu in telesu.« Prej sem zmeraj molil samo za duhovno zdravje, da bi bil duhovno močan.

Če sem kdaj molil, nikoli nisem mogel reči: »Daj, da ozdravim«, zmeraj sem molil: »Te prosim za vse rakave bolnike, posebno za tiste, ki tega ne morejo sprejeti.« Ker jih vidim, da so prestrašeni, vidim njihove oči, in vidiš: bolj ko je človek star, bolj je prestrašen.

Zdaj, ko sem bolan, ne vem, zakaj me tolikokrat drugi preganjajo, naj grem v Medžugorje, verjetno zato, da bi ozdravel ... Dejstvo je, da ko sem na videnju v Medžugorju, takrat zmeraj rečem Mariji: »Glej, tukaj sem, ti veš, kakšen sem, ti veš, kaj potrebujem, želim, če me ozdraviš.« In molim tisto molitev, ker se mi zdi, da Jezus me ne posluša toliko, zato pravim: »Dobro, Jezus, daj me Mariji. Tisti duhovnik v Ameriki (iz knjižice 'Duhovnik pred vrati pekla'), ki si ga dal Mariji (v knjigi piše: Jezus je rekel: 'Mati, dam ga tebi'), je popolnoma ozdravel in zdaj dela veliko dobrega med ljudmi, ima duhovne vaje in mnoge ljudi je pripeljal do vere ... Če me daš Mariji, se bo z mano prav tako godilo. Zato zelo rad molim molitev *Spomni se, o premila Devica* ... Če bi Jezus dal mene njej, potem bi ona od Jezusa

»izžicala« marsikaj zame. (Smeh.)

Kaj bi povedali romarjem preden gredo na romanje v Medžugorje, kaj je smisel takega romanja?

Smisel takega romanja je prav to, da se v Medžugorju še bolj natančno očistimo. Recimo: jaz nerad spovedujem naše ljudi v Medžugorju, ker pravim: »Kaj boste meni lagali, pravili neke reči ...? Pojdite k patrom in jim povejte vse grehe, ne samo tiste, ki so bolj mičkeni.« Se mi zdi, da se ljudje, ki pridejo k meni in jih poznam, ne bodo spovedali vseh grehov. Če pa grejo k nekemu, ki ga niso še nikoli videli in ga nikoli več

ne bodo, pa mu lahko popolnoma vse povejo. To je človeška stran pri spovedi.

Jaz romarje zmeraj pripravljam predvsem na dobro spoved. Imam strahovito dolgo pripravo na spoved na avtobusu. Takrat veliko lažje govorim ljudem o vseh grehih, v župniji bi se bal na tak močan način, da ne bi bil kdo užaljen.

In ljudje gredo k spovedi. Recimo, ljudje kdaj rečejo: »Ta gotovo ne bo šel«, ampak na koncu, med zadnjo mašo, gre še par ljudi k spovedi, da jih obhajam že po koncu maše. Ker so čakali na spoved, namreč niso utegnili pridi k obhajilu med mašo.

Je mogoče še kaj, kar bi želeli sporočiti bralcem revije Mir?

Če se vsak dan zatekaš k Mariji, je dan absolutno drugačen, lažje živiš, lažje prenašaš težave, skušnjave in tako dalje. Prav po Mariji smo Jezusovi. Jezus ima tako rad svojo mamo! Če vidi, da jo imamo tudi mi radi, potem nam ne more ničesar odreči.

Gospod Igor, hvala vam!

VABILO NA PRVI SLOVENSKI MARIJIN DAN

Vse bralce revije Mir – Odmev Medžugorja, vse medžugorske romarje, vse Marijine častilce in častilce njenega Sina Društvo Mir vabi na prvi slovenski Marijin dan, ki bo 31. maja 2014 v Velesovem oz. v Adergasu na Gorenjskem.

Program bo potekal podobno, kot potekajo molitve v Medžugorju, le da bo vrstni red nekoliko drugačen. Potek dogajanja je tokratni reviji priložen na posebnem listu, kot priloga, da ga lahko uporabite tudi kot plakat (npr. v svoji župniji). Tukaj objavljamo samo še nekaj koristnih podatkov.

Glavna koordinatorica dneva je Tanja Tršan, na katero se lahko obrnete z morebitnimi vprašanji. V času priprav in prijav bo dosegljiva na telefonski številki 041/487-210, in sicer od 17. do 20. ure, ali na e-naslovu:

romanje.medzugorje@gmail.com

Po predhodnem naročilu bo za ceno 5 € na razpolago topli obrok (mesna ali zelenjavna enolončnica).

Zaradi lažje organizacije dogodka prosimo, da se vse skupine, ki boste prišle z avtobusi ali s kombiji, pa tudi družine in posamezniki **najavite do vključno 20. maja 2014**, in sicer Klavdiji (tel.: 040/810-521) ali Petri

(tel.: 030/308-686). Ob prijavi sporočite število romarjev ter vrsto in število toplih obrokov. Ob prihodu vas bo pričakala oseba, ki vam bo dala ustrezne bone za hrano.

Pot:

Peljete se po avtocesti proti Gorenjski – iz Ljubljane proti Kranju.

Varianta 1: izvoz 11 – Vodice, v Vodicah smer Brnik, peljete skozi Spodnji in Zgornji Brnik, smer Cerklje na Gorenjskem, v Cerkljah mimo cerkve in levo za smer Visoko/Adergas. V vasi Češnjevek je desno odcep za Adergas.

Varianta 2: izvoz 9 – Kranj vzhod, peljite proti Šenčurju, sredi vasi peljite za smer Trata pri Velesovem.

Zelo si želimo, da bi na prvem slovenskem Marijinem dnevu bil tudi kakšen gost iz Medžugorja, a tega še ne moremo zagotoviti. Vse pa Vas prosimo za molitveno podporo, da bi ta dan izpolnil svoj namen: da bi povezal številne medžugorske romarje, da bi slovenskemu prostoru približal medžugorski molitveni program in nas spodbudil za še bolj pogumno hojo za Marijo in njenim sinom Jezusom.

Društvo Mir

VIDCI GOVORIJO

Vicka Ivanković-Mijatović 1/4

Sporočila, ki jih Gospa po meni daje vsem nam, bi vam rada posredovala z vsem srcem in vso ljubeznijo. Osrednje besede Gospejinih sporočil, namenjenih vsem nam, so: molitev, spreobrnjenje, post, pokora in mir. Gospa priporoča, da vsak dan molimo vse dele rožnega venca, da se ob sredah in petkih postimo ob kruhu in vodi, najpomembnejše, kar pričakuje od nas, pa je močna vera.

Ko nam Gospa naroča, naj molimo, ne misli samo na molitev z besedami, ampak nas prosi, naj se dan za dnem trudimo odpreti svoje srce, da bo molitev za nas postala resnično veselje. Naroča nam: začnite moliti tako, da najprej odstranite vse tiste misli, ki povzročajo raztresenost, nato pa najprej zmolite en očenaš. S to molitvijo počastite vsemogočnega Očeta, ki je v nebesih, ki je poln

neskončne ljubezni, ki nas tako zelo ljubi. V molitvi mu izročite vse svoje želje, vse svoje težave, naj On s tem stori tako, kot je najbolje, naj se zgodi Njegova volja, ne naša. Naslednji dan bomo zmolili zdravamarijo k naši veliki Mami, ki jo gledamo z očmi svojega srca, ki nam je nenehno blizu in nas neizmerno ljubi. In še naslednji dan bomo zmolili slavaočetu in s tem slavili svojega Očeta; zahvalili se mu bomo za vse, kar nam daje, za dobro in slabo, in ga prosili, da bi zmogli

vse, kar prihaja od Njega, sprejemati na enak način.

Tako bomo iz dneva v dan vedno bolj odpirali svoje srce in premišljevali o vsaki besedi, ki jo izgovarjamo v molitvi – da bi razumeli, kakšen pomen imajo te besede prav za nas, in da bi po njih tudi živeli.

(Glasnik mira, št. 9/2013. Prevod:
Petra Černivec)

KOTIČEK MLADIH

Na povabilo papeža Frančiška v Vatikan

Pomen priprave na zakon sta pogosto poudarjala že papeža Janez Pavel II. in Benedikt XVI., ki je pripravo na zakon opredelil kot zelo nujno za današnji čas. Le če je Kristus v središču osebnega življenja in življenja para, je mogoče živeti pristno ljubezen ter jo podarjati drugim.

Papež Frančišek je naredil še en korak naprej. Povabil je zaročence vsega sveta, naj pridemo na god sv. Valentina, zavetnika zaljubljenecv, v Vatikan, da bo praznoval z nami.

Ker sem vedela, v kakšni časovni stiski je Marko, si ga skoraj nisem upala vprašati, ali greva na to romanje. Pa vendar, sem si rekla, poskusim. Na moje veliko veselje sta se tudi njemu pobuda in sam dogodek zdela neponovljiva v najini pripravi na sv. zakon, zato je privolil.

Na dogodek se nas je prijavilo več kot 20.000 zaročenih parov iz različnih držav, 100 tudi iz Slovenije.

Midva sva v Vatikan poromala z avtobusom v okviru iskreni.net (na njihovi spletni strani sva tudi opravila poglobljeno e-pripravo na sv. zakon, ki jo priporočam vsem zaročencem). V Rimu smo bili ves vikend.

Že kmalu po odhodu na pot smo avtobus okrasili s srčki, na katere smo napisali svoja imena. Tako se je že na zunaj prepoznal romarski avtobus zaljubljenecv, ki se pelje na srečanje s papežem. Po naporni nočni vožnji sta nas v Rimu pozdravila jutranje sonce in nebo brez oblaka. Papeža smo pričakali na trgu sv.

Petra, kjer smo imeli najprej pripravljalni program – razigran, mladosten, vesel. Ples in petje sta se prepletala s pričevanji zaročencev in poročenih parov, ki so govorili o svoji poti.

»Še nekaj minut ... še nekaj minut ...« je odmeval glas povezovalca programa, ko smo čakali papeža. In potem je završalo – pripeljal se je med nas.

Govorila je že njegova prisotnost – s sproščenim nasmehom in odprtostjo. Pozdravil nas je kot tiste, ki se ne bojimo poroke, ki se ne bojimo odgovornosti in stalnosti, čeprav nas svet prepričuje o nasprotnem. Spodbudil nas je, naj se ne bojimo ustvariti družine, ki je temelj celotne družbe.

Po uvodnem nagovoru je odgovarjal na tri vprašanja zaročencev:

1. Obljubiti si zvestobo za vse življenje? Ni to morda prezahteven podvig? Sicer lep, a skoraj nemogoč izziv?
2. Ali obstaja nekakšen “stil” življenja para, duhovnost, ki bi se je lahko oprijeli?
3. Kako naj obhajava poroko?

Razmišljanja oz. nasvete papeža Frančiška ob teh vprašanjih povzemam v nekaj točkah:

- Kaj pomeni beseda ljubezen? Zgolj čustvo? Če je samo to, se na ljubezni zares ne more zgraditi karkoli

trdnega. A če je ljubezen odnos, potem je stvarnost, ki raste. Lahko rečemo, da jo gradimo kot hišo. Hiše pa ne gradimo sami, ampak jo gradimo skupaj! Papež je pojasnil, da graditi v tem primeru pomeni podpirati rast in pomagati v rasti: »Dragi zaročenci, pripravljate se, da boste rastli skupaj, da boste gradili to hišo, da boste za vedno živeli skupaj. Ne želite je utemeljiti na pesku čustev, ki pridejo in grejo, temveč na skali prave ljubezni, ljubezni, ki prihaja od Boga.«

- Molitev je vodilo za rast v odnosu.

- Strah pred ‘za vedno’ se zdravi z vsakodnevnim izročanjem Gospodu – sredi življenja, ki postane duhovna pot, sestavljena iz majhnih korakov skupne rasti in iz prizadevanja, da bi zoreli v veri.

- V molitvi Oče naš molimo: »Daj nam danes naš vsakdanji kruh ...« Zakonci bi namesto tega lahko molili: »Daj nam danes našo vsakdanjo ljubezen ...« Vsakdanja ljubezen je namreč za zakonca kruh, tisto, kar ju podpira, da gresta dalje. Na tej poti je molitev vedno pomembna in nujna. On mora moliti zanjo, ona zanj. In moliti morata tudi skupaj. Gospoda morata prositi, da pomnoži njuno ljubezen.

- Zakon ni uspešen le, če traja, ampak je pomembna tudi njegova kvaliteta.

- Božja ljubezen je trdna in večna in takšna mora biti tudi ljubezen, ki je temelj zakona in družine. Ostati

skupaj in se naučiti ljubiti drug drugega za vedno je zakonski izziv.

- Sredi vsakdanje naglice ne pozabimo na najpreprostejše besede: **SMEM?, HVALA in OPROSTI.**

- **SMEM?** pomeni vljudno prositi za dovoljenje, kar ni vedno lahko. Vljudnost ohranja ljubezen.

- **HVALA** – papež Frančišek je poudaril, da je hvaležnost zelo pomembna. Pomembno je ohranjati zavest, da je druga oseba Božji dar, za Božje darove pa se je treba vedno zahvaljevati.

- **OPROSTI** – v življenju storimo mnogo napak, vsi. Naučiti se moramo prepoznati svoje napake in prositi za odpuščanje. Tudi tako raste krščanska družina, ki seveda ni popolna, kot nista popolna ne mož ne žena.

- Nikoli ne zaključimo dneva, ne da bi si prej odpustili, ne da bi se v družino vrnil mir. Za to niso potrebni dolgi govori, dovolj je že drobno dejanje. To je skrivnost, ki lahko ohrani ljubezen.

- Poroka je praznik, krščanski praznik, ne posvetni.

- Tisto, kar bo poroko naredilo polno in globoko, bo navzočnost Gospoda, ki se razodene in podari svojo milost. Poroka naj torej bo lepo praznovanje, je zatrdil papež, toda skupaj z Jezusom (ki je tudi svoj prvi čudež naredil ravno na poročnem slavlju), ne v posvetnem duhu. Obenem mora poudarjati tisto, kar je zares pomembno.

- Zakon je »vsakodnevno delo«. Je tako rekoč obrtniško delo. Mož ima namreč nalogo ženo narediti »bolj žensko«, žena pa ima nalogo moža narediti »bolj moškega«. Kot moški in kot ženska morata rasti v človeškosti, in sicer skupaj. To pa ne 'pade z neba'! Gospod blagoslavlja, a blagoslavlja vaša vsakdanja prizadevanja, vaše obnašanje, način življenja, način, kako se ljubite.«

Na koncu nam je papež podelil svoj blagoslov, sledila je skupna molitev. Zaročenci smo v različnih jezikih pred papežem prosili za srečo in blagoslov v odnosu. Sledile so prošnje, ki so jih izrekli pari. Med njimi smo lahko slišali tudi prošnjo v slovenskem jeziku, ki sta jo izrekla Benjamin in Mojca: »Gospod, pomagaj nam krepostno živeti, podeli nam čist pogled in veliko srce, da bi ljubili, kakor hočeš ti.«

Vsi pari so v dar prejeli blazinico za poročna prstana. S to pozornostjo je papež izrazil željo, da bi bil rad prisoten na naših porokah.

V soboto smo imeli prosto. To je bil čas za najino odkrivanje čarov in lepot večnega mesta. V nedeljo pa smo se že poslavljali. Dopoldne je slovensko mašo za nas daroval jezuit p. Ivan Herceg, direktor slovenskega programa Radia Vatikan. Pri njej smo se zahvalili za to, da lahko skozi

življenje hodimo v dvoje. Sveta maša je bila pika na i celotnemu romanju. Po opoldanskem Marijinem češčenju in ponovnem kratkem nagovoru papeža Frančiška smo se odpeljali nazaj v Slovenijo.

Za konec se obračam na vas, bralci revije Mir, in vas prosim, da molite za naju, za vse druge zaročence oz. za vse tiste, ki se pripravljamo na zakon, saj smo na začetku skupne poti, ki najverjetneje ne bo lahka.

Tanja Tršan

Prevedena molitev zaročencev, ki smo jo udeleženci valentinovega srečanja s papežem dobili ob vstopu na trg sv. Petra:

Bog oče, izvir ljubezni,
odpri najini srci in najin razum,
da bi v tebi prepoznala začetek in cilj
najine poti zaroke.
Jezus Kristus, ljubljeni Ženin,
uči naju poti zvestobe in spoštovanja,
pokaži nama resničnost najine
ljubezni
odpri naju za dar življenja.
Sveti Duh, ogenj ljubezni,
vžgi v naju strast za nebeško
kraljestvo,
pogum za velike in težke odločitve,
modrost nežnosti in odpuščanja.
Bog, Trojica ljubezni,
vodi najine korake!
Amen.

V SPOMIN GOSPE MAJI ZALAR (1926–2013)

Moč je črpala iz molitve

Dne 1. marca 2013 v je 85. letu življenja v Ljubljani umrla Maja Zalar, romarka in organizatorka romanj iz Slovenije. V Medžugorje je prvič priromala leta 1984, in to na prigovarjanje svojih prijateljic.

Majo sem poznal že od takrat, ko so se v Medžugorju začela Gospejina prikazovanja. Prihajala je s svojimi skupinami k mojim v Čitluk prenočevat. Naša srečanja so bila vedno prisrčna, meni osebno so mnogo pomenila, saj so bila polna veselja, topline in ljubezni.

Maja je vedno izžarevala ljubezen in nežnost. Takoj, ko bi jo vprašal, kako je, bi hitro vprašala nazaj: »Kako si ti? Kako so tvoji?« Živela je za druge. Pomagati drugim, mnoge pripeljati h Gospe v Medžugorje – to je bila Majina

skrb. Koliko oseb je sem pripeljala iz Slovenije, pa še sama ni več vedela. Za to je vedno imela čas, moč pa je črpala iz molitve, iz njenih srečanj z Marijo. Ljubila je Medžugorje bolj kot jaz, to lahko mirne duše rečem. Živela je za Medžugorje in za Marijo. Stopila se je z ljudmi te župnije. Dovolj je bilo reči Maja, pa je vsak v Medžugorju je vedel, da ima sogovornik v mislih Majo iz Slovenije.

Ko nas zapustijo take osebe, kot je bila Maja, za trenutek v srcu nastane praznina in žalost, ker so duši takšne osebe potrebne; potrebna ji je ljubezen. Maja pa je bila prav to – sama ljubezen.

p. Marinko Šakota, župnik v Medžugorju
(Oaza mira, letnik II./št. 2, februar 2104, prevod P. Černivec)

»Lahko je odhajati, če veš, da greš domov.«

Majo Zalar sem spoznala leta 2009, ko sva s hčerko Vito Marto, ki je imela takrat 8 let, prvič poromali v Medžugorje. Naneslo je, da sva bili z Majo, in sicer za festival mladih.

Z Majo sva takoj vzpostavili pristen stik. Občudovala sem njeno neizmerno energijo in ljubezen, ki jo je razdajala romarjem. Ko je nagovarjala mlade, je, stara takrat že več kot 80 let, z veliko ljubeznijo, ki se je naučila od nebeške Matere, iskreno skrbela zanje in jim želela sporočiti, da so ljubljene Božji in Marijini otroci. Izročala jih je, tako kot vse romarje, v Božje in Marijino varstvo.

Bila je izjemna sogovornica, zanimiva in razgledana. Bila mi je vzor, kako se je treba odločno, a nežno, z veliko miline, zavzemati za to, kar uči Marija. Posebej rada je imela duhovnike. Nikoli ni dovolila kritike na njihov račun. Če jih je hotel kdo kritizirati, je rekla: »Molite zanje!«

17. 2. 2012, ko je že vedela za svojo bolezen, mi je rekla: *"Kako lahko je odhajati, če veš, kam greš – da greš domov. To je tako lepo! Ko bi mogla to komu povedati. Niti se ne veselim toliko srečati moža in vseh mojih ... pač pa se veselim srečanja z Marijo in tudi z Jezusom. Trdno verujem, da ne bom šla v pekel. Ona dva pa bosta odločila, kam bom šla."*

Za vodiče pa je dala napotek, ki bi po mojem mnenju moral postati pravilo: *»Za romanje se je treba duhovno pripraviti, moliti za ta namen in delati z ljubeznijo. Romanje je romanje in ne turistični obisk, zato se takrat ne hodi na ogledne druge atraktivne lokacije, temveč se ostaja v Medžugorju pri molitvi, češčenju. Tam naj bo ves čas posvečen Bogu in Mariji.«*

V pismu, ki mi ga je pisala za veliko noč leta 2010, pa je med drugim zapisala: *»Rada bi Vam in Vaši družini, posebej še mali Viti Marti, zaželela*

predvsem Božji vstajenjski blagoslov, da bi se moglo Božje prestano trpljenje zrcaliti v naših srcih in bi zato s toliko večjo močjo odsevali neminljivo zmagoslavje večnega Boga.«

Marta Ciraj

»Kot otrok sem prosila Jezusa, da bi bila njegova lučka.«

Po dolgoletnih preizkušnjah sem se odločila, da poromam z Majo v Medžugorje za novo leto. O njej nisem vedela čisto nič. Usedla sem se na svoj sedež in v mislih odtavala v svojo preteklost, po mikrofону pa me je nagovarjal Majin mili glas. Po štirih dneh, ki smo jih preživeli skupaj, sem si želela to gospo bolje spoznati in se »nalesti« njene miline, veselja, ljubezni, razdajanja za druge.

Ko sem se čez nekaj časa preselila v Ljubljano, sem spet romala z njo. Vedno znova so me pri njej presenečale gorečnost, zvestoba, ljubezen do Marije in bližnjega, to, da je znala vsakemu prisluhni ne glede na to, kakšne težave je imel. Sočustvovala je z žalostnimi, se veselila z veselimi in zelo malo jamrala nad svojim življenjem. Ker sva imeli rojstni dan ena za drugo, sva ga zadnja leta praznovali skupaj in za ta praznovanja sem ji zelo hvaležna.

Nekoč sem jo vprašala: »Maja, kdaj vas je začel Jezus pripravljati na nalogo, ki jo sedaj opravljate?« Rekla je: »Že kot otrok sem prosila Jezusa: 'Daj, da bom Tvoja lučka.'«

Maja, zame nisi bila lučka, ampak svetilnik, ki je mojo nemirno barko vedno vodil v varen pristan – po Mariji k Jezusu. S svojim zgledom si mi pokazala, kako služiti slehernemu človeku v tem nemirnem svetu. Iz srca ti hvala za vse!

Petra Černivec

Vse v božjo slavo

Prvega marca je minilo leto dni, odkar se je poslovila naša Maja. Njeno življenje je bilo z Medžugorjem povezano skoraj trideset let. Zanj in za romarje se je razdajala do zadnjih ur življenja.

Njeno življenje je bilo prepleteno z molitvijo, posebno ob prvih petkih. Tri leta je preživela na invalidskem vozičku in trpljenje vdano prenašala. Ko pa ji je umrl mož, se ji je svet sesul. Na prigovarjanja svojih prijateljic, naj poroma v Medžugorje, ni dala veliko, saj ni verjela, da bi to omililo bolečino. Toda že po prvem romanju so ljudje opazili spremembe.

Po nekaj letih je postala vodička, ki je v Medžugorje popeljala okrog devetdeset tisoč romarjev. Zaustavila je ni niti vojna, ki je divjala v nekdanjih južnih republikah. Opogumljala nas je, da z rožnim vencem v roki lahko oddaljimo tudi vojno.

Slovenijo je povezovala v reviji MIR – Odmev Medžugorja, ki je izhajala vsak mesec. Marijina sporočila in novice iz Medžugorja, objavljene v tej reviji, so za Slovence dolga leta bile edina vez s krajem prikazovanj. Z romarji donatorji je nastala Marijina banka, s katero je Maja pomagala lačnim in ubogim v Majčinem selu, v skupnosti Cenacolo in Slovencem, ki so potrebovali pomoč. Vse je delala v božjo čast in slavo.

V vseh teh letih je doživljala tudi hude stiske. Bolezen, s katero se je bojevala zadnji dve leti, pa je naredila svoje. Vseeno je do zadnjega dne še v bolnici bila v skrbeh za nas, ki smo romali, kako se počutimo, kaj novega ji bomo povedali, ko se vrnemo. Pa ji nismo mogli več povedati.

Maja, hvala za vsa romanja in vso dobroto. Molimo za vas in prosimo vas, da nas zagovarjate pri Mariji in njenemu Sinu!

Marinka Turina

»Marija vas potrebuje!«

Vem, gospa Maja si ne želi pisanja o sebi. Njena edina želja je, da bi živeli in širili Marijina sporočila. Pa vendar naj napišem nekaj misli, ki so me prevzele že ob prvem srečanju z gospo Majo.

Njena vera v Marijino prisotnost, Marijino varstvo in pomoč, njena ljubezen do Marije, vse to je bilo neizmerno globoko in nalezljivo. Človeku se je na trenutke lahko zdela naivna, a že v naslednjem hipu je bila tako zelo realna. Tako je vabila:

»Marija vas je poklicala.«

»Marija vas potrebuje.«

»Za Marijo je pomemben vsak izmed nas.«

»Marija bo poskrbela.«

»Z vsakim ima Marija poseben namen.«

»Tam v nebesih želijo le, da rinemo do skrajnih moči. In če nam ne bi zaupali, bi nas uslišali že prej.«

Ob enem izmed sporočil, v katerem Marija pravi: »Po poti, po kateri vas vodim k mojemu Sinu, stopajo tisti, ki ga predstavljajo«, je v svoji veliki bolečini dopisala: »Ta pot je težka, a vztrajajva. Skupaj, do Vrha!«

Težko je pisati, ker so vse besede tako prazne, ko jih prebiram na papirju.

Kdor jih je slišal iz Majinih ust, bo začutil njih pomen. Meni se zdi, kot da jih znova in znova slišim iz njenih ust.

Anica Ranfl

MOLITVENE SKUPINE, KI SE ZGLEDUJEJO PO MEDŽUGORSKEM MOLITVENEM PROGRAMU

Na naše povabilo, da nam sami bralci sporočite, ali se v Sloveniji srečujejo kakšne molitvene skupine, ki molijo po medžugorskem molitvenem programu (deloma ali v celoti), je že prišlo nekaj konkretnih podatkov.

Gospod Karel Drofenik nam je pisal: »V župniji **Spodnja Polskava** imamo vsak mesec **MEDŽUGORSKI MOLITVENI PROGRAM**. Program imamo vsako prvo soboto, le v novembru bo (zaradi praznika vseh svetih) molitveni program 8. novembra. Naš molitveni program poteka hkrati s tistim v Medžugorju.

Molimo na **Pragerskem** v cerkvi Marijinega brezmadežnega srca. Začnemo ob 17. uri in najprej molimo dva rožna venca. Okrog 17.45 ostanemo v tišini (čas prikazovanja), nato pozdravimo Marijo s pesmijo **AVE MARIJA** (trikrat), nadaljujemo z molitvijo, sledijo litanije Matere Božje in molitev k Sv. Duhu. Vmes je priložnost za sv. spoved. Ob 18. uri je sveta maša z nagovorom. Po sveti maši je najprej molitev vere, nato sedmih očenašev in zdravamarij, nato sledi molitev za zdravje duše in telesa. Zaključimo s tretjim rožnim vencem. Program traja približno dve uri in pol. Vsak molivec, tudi od drugod, je dobrodošel.«

V **Ljubljani** in **Mariboru** se zbira skupnost **Totus tuus**. Ta nima strogo medžugorskega programa, je pa sad Medžugorja. V **Ljubljani** se zbira vsak petek v Marijini kapeli pri cerkvi sv. Jožefa na Poljanah v Ljubljani. Srečanje se začne s sv.

mašo ob 19.00, po maši sledi molitveni program. Vsak prvi petek je po maši izpostavljeno Najsvetejše (do polnoči).

V **Mariboru** pa se molivci iste skupine dobivajo vsak torek ob 17.30h v poletnem času, v zimskem pa ob 16.30. Srečanje je v Slomškovi kapeli v stolnici.

V župniji **Šmarje pri Jelšah** imajo vsako prvo soboto v mesecu po večerni maši (ki je poleti ob 19.00, pozimi ob 18.00) češčenje Jezusa v najsvetejšem oltarnem zakramentu. Najsvetejše je izpostavljeno do 22.00.

V **Bertokih (pri Kopru)** molitvena skupina vsak petek zmoli rožni venec pred mašo pred izpostavljenim Najsvetejšim, po maši pa sledijo še litanije in blagoslov z Najsvetejšim. Na prve petke v mesecu pa je Najsvetejše za češčenje izpostavljeno od 7. do 21. ure.

Vabimo še druge skupine, da nam sporočijo, kdaj in kje so njihova molitvena srečanja. Vsi pa smo vabljeni, da se tem molitvam po svojih močeh pridružimo.

25. FESTIVAL MLADIH V MEDŽUGORJU ***31. 7.–6. 8. 2014***

POMEMBNO za vse, ki se letos odpravljate na festival mladih v Medžugorju: **začenja se en dan prej** kot prejšnje leto, kar pomeni, da se bo organizirani program začel že **31. 7. 2014**.

Kratka zgodovina Festivala mladih

15. avgusta 1988, na praznik Marijinega vnebovzetja, je med videnjem ob 11. uri zvečer na Podbrdu Marija dala vidcu Ivanu sporočilo: »Od danes zvečer naprej naj se za vas začne novo leto, leto mladih. V tem letu molite za mlade! Pogovarjajte se z mladino, saj se nahajajo v težki situaciji ...« Tako poroča avstrijska revija Medjugorje

iz leta 1990.

Na uradni medžugorski strani BiH pa lahko preberemo, da se je zamisel o molitvenem srečanju porodila v srcu mladega romarja iz Anglije konec marijanskega leta (1988). To svojo misel je podelil s patrom Slavkom Barbarićem, ki je predlog z veseljem podprl. Začel je organizirati Festival mladih in ga je vodil do svoje smrti 24. novembra 2000.

Kot odgovor na ta Marijin klic so se

že naslednje leto (1989) v Medžugorju prvič zbrali mladi, začetek Mednarodnega festivala mladih pa sega v leto 1990, ko je uradno bil prvi Mladifest. Mladim so predavali hercegovski frančiškani. Na prvem srečanju se je zbralo okrog sto mladih, dva kitarista in nekaj pevcev. Dogodki festivala so se vrstili na različnih mestih: v zelenem šotoru, v hladnem gozdičku ob cerkvi v Medžugorju, na Podbrdu – hribu, kjer se je prikazala Marija, na Križevcu, v cerkvi pa je bilo zvečer češčenje. Petje je vodil mlad nadarjen duhovnik iz Irske Liam Lotan. Ko je bil dogodek zaključen, so se odločili, da bodo naslednje leto ponovno pripravili tak molitveni festival. To je bil 2. Festival mladih, drugi v molitveni verigi, na katero se bo letos pripel petidvajseti člen, že 25. Festival mladih. Zanimivo je tudi to, da je leta 2005 celo Hrvaška pošta Mostar izdala posebno poštno znamko z napisom »MladifestMedžugorje 2005«.

Tako kot se je širila novica o Medžugorju, se je širila tudi tista o festivalu, ki je pokazal moč klica za mir in navdušil zelo veliko ljudi z različnih koncev sveta. Zadnja leta se srečanja vsako leto udeleži več kot 50.000 mladih in več kot 500 duhovnikov. Čeprav se zberemo iz različnih dežel sveta, smo pri evharistični daritvi vsi povezani kot ena družina.

Prisrčno vabljeni tudi letos na 25. Festival mladih.

Vir:

<http://www.medjugorjeyouthfestival.ba/hr/o-festivalu/>

Klavdija Jurišič

Zgodilo se je prvič - voditelji romarskih skupin iz Slovenije smo skupaj poromali v Medžugorje

Kar nekaj nas je bilo, ki smo se odzvali povabilu Društva Mir in pod duhovnim vodstvom g. Primoža Krečiča in v družbi še nekaj drugih romarjev skupaj romali k naši nebeški materi Mariji v Medžugorje.

Odpravili smo se v petek, 21. februarja, zgodaj zjutraj, tako da smo še pred pričetkom molitvenega programa prispeli v Medžugorje. Gostoljubno nas je pod streho sprejel Josip Šego, lastnik penziona Flowers, ki je vse voditelje skupin tudi

brezplačno gostil, za kar se mu iz srca zahvaljujemo.

Romarji smo se skupaj udeležili molitvenega programa v cerkvi, premišljevali križev pot med potjo na Križevac in med molitvijo rožnega venca šli na Crnico. Poleg tega smo se srečali tudi z župnikom, fra Marinkom Šakoto, ki je za nas pripravil katehezo (več o tem v prihodnji številki).

Imeli smo priložnost tudi na kratko

poklepetati z lastnikom Foto Đanija, Damirjem Ivankovićem, ki je za nas napravil skupno fotografijo in vsakemu po eno fotografijo tudi podaril, za kar smo mu zelo hvaležni. Še bolj pa smo bili veseli kratkega klepeta, ko nam je med drugim povedal tudi to:

»Mi, ki vsak dan tukaj živimo in delamo, smo malo "ljubosumni" na romarje. Jaz jih opazujem in na njihovih obrazih vidim, da tukaj najdejo mir, zadovoljstvo. Vidim jih

prvi dan in vidim jih po treh, štirih ali petih dneh, ko bivajo tukaj. V teh nekaj dneh se ljudje spremenijo! To so čudeži, ki se vsak dan dogajajo v Medžugorju.

Tukaj sem že več kot 25 let, delam tukaj, bil sem pa tukaj tudi že kot otrok in sem Ivanov, Vickin in Mirjanin vrstnik. Z nekaterimi vidci, najbolj z Mirjano, smo družinski prijatelji. Videce doživljam kot normalne ljudi. Oni niso kakšni svetniki. Mirjana pravi romarjem: »Mi smo samo prenašalci Marijinih

sporočil.« Bog ji je dal dar, da lahko vidi Gospo. Ni bila izbrana, ker bi bila boljša od drugih, enako velja tudi za ostale vidce. Ona je tista, kateri Gospa da sporočilo, da ga potem prenese vsemu svetu.

Ko smo skupaj, gremo kdaj tudi na večerjo, povabljeni smo skupaj na kakšno poroko ... Takrat ni Mirjana nič posebnega, je čisto običajna oseba. Tako kot vsi drugi se rada pošali, rada pleše ... Bog pa ji je dal še en dar. Ona pravi: »V času videnja si želim samo to, da bi me Gospa vzela s seboj.« Vsaka normalna mati bi dala življenje za svoje otroke; tudi ona ima dve hčeri in bi zanju seveda naredila vse. A v trenutku videnja ima samo eno željo: da bi jo Gospa vzela s seboj. To je ta misterij, ta skrivnost. Po videnju mora ostati v molitvi, ne ker bi morala, ampak ker se lahko le z močjo molitve vrne nazaj v realni svet. Težko se ji je vrniti v ta svet. Po več ur moli v svoji sobi, da ji Bog da milost, da ostane in živi dalje to življenje.

Še nekaj bi vam želel povedati, to so Mirjanine besede. Še posebej je to pomembno za vodje romanj. Ko so romarji tukaj, nekateri povejo npr.: 'Glej, videl sem, da se vrti križ ...', 'Videl sem svetlobo ...' Treba je biti previden. Ljudi ne smete kar zavrniti: 'Kaj pa govorite? To ne more biti res!' Ko Mirjano vprašajo kaj v zvezi s

tem, ona reče: 'Gospa je tebi zagotovo želela dati neko znamenje, a ne razglašaj zdaj tega vsem. Pojdi k modremu križu, pojdi na Crnico, pojdi na Križevac, sam, brez drugih ... dovolj je tukaj kamenja za družbo ... Moli in v molitvi ti bo Bog razodel, zakaj ti je dal to znamenje, in ti boš odkril, kaj ti je želel povedati.' Vi, vodje romanj, torej povejte podobno svojim romarjem: 'Ne razglašajte tega vsem, Bog je hotel vam osebno dati to znamenje.'

Damir nam je nekaj malega povedal še o tem, kako domačini doživljajo dogajanje v svoji župniji. Ko mi pridemo v Medžugorje, je zadeva preprosta: ko smo tukaj, »izklopimo« vsakdanje obveznosti. Domačinom pa je veliko težje, ker morajo poskrbeti tako za materialno dimenzijo kot za duhovnost. Pravzaprav morajo kar malo potrpeti, saj, kot vemo, svetišče ni ločeno od župnije. Župljani imajo vse »zmešano«. Svetišče je naravnano na romarje. Ampak Marija je v sporočilih rekla: »To je izbrana župnija«.

Damir je zaključil: »Vi, romarji, pripadate župniji Medžugorje. Pokojni fra Petar Vlašič je rekel: 'Medžugorje je župnija vsega sveta. Vi ste Medžugorje.' Vas ne moremo gledati, kot da ste tujci ... Ko snemam govor Vike in ko ona konča, se zgodi, da se kakšen romar

dvigne samo zato, da bi se dotaknil Vicke. Mi, ki smo tukaj, to vidimo vsak dan. Če ne bi bili prizemljeni, bi rekel: 'Ma daj ...' Toda: kaj pa veš, kaj je v njegovem srcu, kakšen križ nosi. Samo en dotik, en nasmeh veliko pomeni.

Jaz svojem delavcem rečem: 'Nasmej se romarju, ko pride' ... Vsi mi, ki delamo tukaj, smo Medžugorje ... prav s svojim delom, pomočjo romarjem ... Vi pa, ko se vrnete v svoje kraje, morate živeti in širiti Marijina sporočila. To je Medžugorje.«

Iz Medžugorja smo odšli v nedeljo po kosilu, bogatejši za mnoga lepa doživetja. Pot domov je bila, kljub

številnim kilometrom, kratka, saj smo jo preživeli tako, da smo vtise in pričevanja podelili med sabo.

Na romanju je bilo dovolj priložnosti za to, da smo se bolje spoznali med sabo. Med nami so se stkale prijateljske vezi, postavili pa smo si tudi skupne naloge, ki jih bomo poskušali uresničiti v prihodnjih mesecih. Vse pa nas še bolj povezujejo molitev in Marijina sporočila.

Upamo, da bo takšno romanje postalo tradicionalno in da se nam bo vsako leto pridružilo več vodij romarskih skupin v Medžugorje.

Tanja Tršan

PRIPOROČAMO

LUČ
BESEDE
RODI
ŽIVLJENJE

Lectio divina
skozi leto

PRIMOŽ KREČIČ
LUČ BESEDE RODI ŽIVLJENJE
(*Lectio divina skozi leto*)

Na spominskih podobicah iz Medžugorja je zapisanih **pet kamnov**, ki nam jih Marija daje za boj proti Goljatom. Med njimi je tudi branje Svetega pisma. To pomeni, da je po Marijini besedi **branje Svetega pisma** eno od sredstev, s pomočjo katerega moremo lažje premagovati zlo, ki nas ogroža v našem življenju.

Sveto pismo ni običajna knjiga. Izbran jezik, pesniške podobe, odmaknjena zgodovinska dejstva in tuje kulturne razmere nas dostikrat odvrčajo od tega, da bi segli po njem in ga brali, kaj šele, da bi ob njem premišljevali in molili.

Veliko lažje nam gre, če nam pri tem kdo pomaga ali če vsaj usmeri naše

misli – in prav temu je namenjena knjiga, ki jo tokrat predstavljamo.

Primož Krečič, dolgoletni spiritual ljubljanskega bogoslovja, sicer pa duhovnik koprške škofije, se je zavzel in pripravil knjigo, ki nam je lahko v veliko pomoč pri branju Svetega pisma oz. pri tem, da bi branje postopoma nadgradili v molitev.

Knjiga je sestavljena iz petih poglavij, naslovljenih po obdobjih v cerkvenem letu: Adventni čas, Božični čas, Postni čas, Velikonočni čas, Čas med letom. V vsakem poglavju so za božjo besedo vsakega dne v letu v letu pripravljena kratka razmišljanja po metodi Lectio divina.

Poglejmo si primer. Za 11. april, ki je letos petek v 5. postnem tednu, v knjigi najdemo:

Berilo

Jer 20,10–13: Vsi moji zaupni prijatelji prežé, da se spotaknem: »Morda se bo dal zapeljati, pa ga bomo premagali in se maščevali nad njim.«

Jeremija je klical k spreobrnjenju, pa je naletel na gluha ušesa. Sedaj mora spregovoriti o Božji sodbi, ki visi nad Jeruzalemom. Zato doživlja nasprotovanje od vseh, celo od prijateljev, toda ostaja zvest Bogu in mu pokaže svojo bolečino. V težkih razmerah bom preložil bolečino na Boga in okrepil zaupanje vanj.

Gospod, ti si luč, ki sveti v temi, daj mi moči, da se bom zaupljivo izročil v tvoje varstvo.

Celotno berilo dnevne božje besede je predstavljeno le z navedkom mesta, Jer 20,10–13, iz katerega pa je izpostavljena ena misel. V nadaljevanju avtor to misel razloži, pojasni okoliščine, poudari njeno bistvo (podčrtano). Nato sledi kratko premišljevanje (ležeče), ki se zaključí z molitvijo in/ali s kontemplacijo in tudi s kakšno prošnjo ali življenjsko odločitvijo (poudarjeno in podčrtano). Podoben vrstni red velja tudi za odlomek iz evangelija.

Avtor knjige bralcem priporoča, naj ne prezrejo tega, da je branje Svetega pisma branje SVETEGA, branje besed samega Boga. Zato mora biti drugačno: odprto navdihu Svetega Duha, odmaknjeno od vsega, kar nas raztresa, osredotočeno – da bi zaznali Božji nagovor, Božje spremstvo v naši konkretni življenjski situaciji in iz te začeli pogovor z Bogom.

Knjigo, kakršne Slovenci še nismo imeli, sta izdali MKSBD in Družina. Pri založbi Družina jo lahko tudi naročite oz. kupite, možno pa jo je kupiti tudi v marsikaterem kiosku z versko literaturo.

Mirjam

VZOREC

JANEZ NOVAK
ULICA MIRA 25, 1000 LJUBLJANA

CHAR DAR ZA MIR

EUR 15,00

IBAN SI56 0201 3025 9455 807

SI 00 125-14

DRUŠTVO PRIJATELJEV MEDŽUGORJA - MIR
ČERNETOVA ULICA 20, 1000 LJUBLJANA

UPN – Univerzalni plačilni nalog

Vaša številka

Društvo Mir Slovenija
Černetova ulica 20
1000 LJUBLJANA

Poštnina plačana pri pošti 1107 Ljubljana
125. Janez Novak
Ulica Mira 25
1000 LJUBLJANA

Spoštovane bralke, spoštovani bralci!

Prosimo Vas, da zaradi lažje evidence pri nadaljnjem nakazovanju Vaših darov za revijo Mir – Odmev Medžugorja sklic na plačilnem nalogu navajate na naslednji način:

za **dar iz Slovenije** je sklic npr.: SI 00 125-14, kjer je številka 125 tista, ki je napisana pred Vašim imenom in priimkom, ko prejmete revijo na svoj naslov;
za **dar iz tujine** pa npr.: SI 00 1981-22-14, kjer je številka 22 tista Vaša, iz naslova na poštni pošiljki. Hvala za razumevanje!

Uredništvo revije

Dar za posamezno številko/posamezni izvod: 2 €. Dar za celoletno naročnino po pošti je 15 € za Slovenijo; za države EU je 20 €; za ostali svet pa 25 €. TRR za dar iz Slovenije: SI 56 0201 3025 9455 807 s pripisom DAR ZA MIR; za dar povsod iz tujine: IBAN SI 56 0201 3025 9455 807, BIC/SWIFT: LJBASIX.

Za naročanje ali objavljanje revije kličite od 16. do 21. ure:

Frane 040/306-692, Petra 030/308-686.

MIR – Odmev Medžugorja **Uredništvo**: Černetova 20, 1000 Ljubljana, e-pošta: revija.mir@gmail.com **Izdajatelj in založnik**: Društvo Mir Slovenija, Černetova 20, Ljubljana

Uredništvo: Primož Krečič (odgovorni urednik), Mirjam Sterle (glavna urednica), Kornelij Vidmar, Herman Kocjančič, Petra Černivec, Klavdija Jurišič, Marta Ciraj, Frane Pavlovčič, Marinka Turina, Tanja Tršan. **Jezikovni pregled**: Mirjam Sterle idr. **Oblikovanje**: Herman Kocjančič. **Tisk**: Salve d. o. o., Rakovniška 6, 1000 Ljubljana.

Stare številke revije si lahko ogledate na spletnem naslovu <http://www.medjugorje.si>.

TRADICIONALNO ROMANJE PO VELIKI NOČI SLOVENIJA ROMA V MEDŽUGORJE

Od torka 22. do petka 25. aprila 2014

SKUPNI NAMEN ROMANJA: Za pravičnost slovenskih mož

Zbiranje prijav:

Škofija CELJE: Odhod avtobusa iz Zidani Most, Loka pri Zid. Mostu, Sevnica, Krško, Brežice. Prijave: MARJAN ŽVEGLIČ 051-666-993
marjan.zveglic@gmail.com, Dušan Todorovič, žpk

Škofija MARIBOR: Odhod avtobusa iz Slovenj Gradec, Dravska dolina, Maribor. Prijave: ALENKA MIRKAC 051-660-565 evangelizatorji.ljubezni@gmail.com, Tadej Legnar

Odhod avtobusa iz Lenart v Slov. Goricah, Maribor, Ptuj. Prijave: Marija ČUČEK 070-470-775, Milena GRABUŠNIK 041-941-264 milena.grabusnik@gmail.com

Odhod avtobusa iz Slov. Konjice, Slov. Bistrica, Makole, Celje. Prijave: PETRA SCHINTLER 070-273-880, Tone Kmet, žpk, Jože Povh, žpk

Odhod avtobusa iz Juršinci, Ptuj, Ormož. Prijave: JANKO VUČINA 031-380-620, Dušan Todorovič, žpk 02-758-3161

Odhod avtobusa iz Slovenska Bistrica. Prijave: MAJDA GANZITTI 040-834-389, Tomislav Šantak, žpk

Škofija MURSKA SOBOTA: Odhod avtobusa iz Murska Sobota, Turnišče, Ljutomer. Prijave: RENATA BENKO 064-605-016, župnišče Murska Sobota 02-534-9660, ŽUPNIŠČE Turnišče Robert Brest, žpk 02-573-51-23, MARTA PERČIČ 031-646-523, 02-582-17-28

Škofija KOPER: Odhod avtobusa iz Portorož, Izola, Koper, Bertoki, Kozina. Prijave: LILIJANA ŠIK 031-392-966

Odhod avtobusa iz Ajdovščina, Vipava. Prijave: MAGDALENA TOMAŽIČ 041-857-711 magdalena.tomazic@gmail.com, s. Rebeka Kenda

Odhod avtobusa iz Goriška - Biljana. Prijave: SIDONIJA KURET 051-208-578 sanjakuret@gmail.com, Alojz Kržišnik 05-30-45-635

Škofija LJUBLJANA in NOVO MESTO: Odhod avtobusa iz Stari trg pri Ložu, Cerknica, Logatec, Vrhnika, Ljubljana, Trebnje, Novo mesto, Metlika, Črnomelj. Prijave: FRANC LEKŠAN 041-664-164, 01-70-57-446 franc.leksan@gmail.com

Odhod avtobusa iz Kurešček, Kočevje, Dvor, Novo mesto, Dolenjske toplice, Črnomelj, Vinica. LIDIJA SUŠNIK 040-466-324, Tone Kmet, žpk, Jože Povh, žpk

Za stroške organizacije in najema dvorane vsak romar prispeva 5 EUR, kar naj organizatorji romanja upoštevajo pri določitvi cene. Prispevki se za celotno skupino izročijo na prvem srečanju v dvorani, na info točki.

Voditelji romanja prejmete informacije in gradiva pri Janji B.K. na e naslovu: janja_bernard@yahoo.com ali pokličite na gsm: 041-332-350.

ROMANJA

Od 11. do 13. aprila. Odhod iz **Kranja** ob 19. 00, preko **Ljubljane** ob 19.20, **Novega mesta** ob 20.30 in **Metlike** ob 21.00. Povratek 13. aprila zjutraj. Prijave: Emilija 051/670-759 ali Zdenka 07/334-61-25.

Od 24. do 27. aprila. Odhod iz **Železnikov** ob 6.00, potujemo mimo **Begunj na Gorenjskem**, preko **Jesenic, Radovljice, Kranja, Ljubljane, Grosuplja, Žužemberka, Črnomlja, Vinice**. Za duhovno vodstvo poskrbljeno. Prijave: Jurij 041/515-070.

Od 26. do 29. aprila. Odhod iz **Ljubljane** ob 6. 00. Povratek 29. aprila zvečer. Prijave: Marinka 01/839-46-15, 041/841-058 ali Anica 01/537-38-44.

Od 30. aprila do 1. maja. Odhod iz **Ljubljane** ob 21.00 preko **Žalca** (22.00), **Celja** (22.30), **Šmarja pri Jelšah** (23.15), **Rogaške Slatine** (23.30), **Rogatca** (23.45), **Đurmanca** in **Zagreba**, nato po avtocesti do **Medžugorja**. Prijave: Andreja Pezdevšek: 041/274-021 (po 17.00).

Od 1. do 4. maja. Za **Obalo in Ilirsko Bistrico**. Prijave: Suzana 041/585-760 in Kornelij, stalni diakon, 031/259-037, organizira župnija Izola.

Od 1. do 4. maja. Odhod iz **Ljubljane** ob 6.00. V spremstvu duhovnika. Prijave: Petra 030/308-686 .

Od 2. do 5 maja. Odhod ob 4.45 z avtobusne postaje v **Novi Gorici**, ob 5.00 iz **Rožne Doline**. Prijave: Darko 0039-0481-32121 ali 051/893-654; Ana 05/302-25-03. Duhovni vodja g. Jože Markuža, **Trst-Zgonik** 0039-040-229166.

Od 9. do 11. maja. Odhod iz **Kranja** ob 19.00, preko **Ljubljane** ob 19.20, **Novega mesta** ob 20.30 in **Metlike** ob 21.00. Povratek 11. maja zjutraj. Prijave: Emilija 051/670-759 ali Zdenka 07/334-61-25.

Od 23. do 26. maja. Odhod iz **Ljubljane** ob 6.00. Povratek 26. maja zvečer. Prijave: Marinka 01/839-46-15, 041/841-058 ali Anica 01/537-38-44.

Od 22. do 25. junija. Odhod iz **Ljubljane** ob 6.00. Povratek 25. junija zvečer.

Prijave: Marinka 01/839-46-15, 041/841-058 ali Anica 01/537-38-44.

Od 23. do 26. junija, za 33. obletnico prikazovanj. Za **Obalo in Ilirsko Bistrico**. Prijave: Suzana 041/585-760 in Kornelij, stalni diakon, 031/259-037, organizira župnija Izola.

Od 23. do 26. junija. Odhod iz **Murske Sobote**, romanja organizira Sonja 041/722-840.

Od 23. do 26. junija, za 33. obletnico prikazovanj. Odhod ob 2.00 z avtobusne postaje v **Murski Soboti**. Romanje bo potekalo pod duhovnom vodstvom. Prijave: Sandra 070/209-156.

Od 24. do 26. junija. Odhod iz **Ljubljane** ob 21.00 preko **Žalca** (22.00), **Celja** (22.30), **Šmarja pri Jelšah** (23.15), **Rogaške Slatine** (23.30), **Rogatca** (23.45), **Đurmanca** in **Zagreba**, nato po avtocesti do **Medžugorja**. Prijave: Andreja Pezdevšek: 041/274-021 (po 17.00).

Od 24. do 26. junija. Odhod iz **Kranja** ob 19.00, preko **Ljubljane** ob 19.20, **Novega mesta** ob 20.30 in **Metlike** ob 21.00. Povratek 26. junija. Prijave: Emilija 051/670-759 ali Zdenka 07/334-61-25.

Od 24. do 27. junija, za 33. obletnico prikazovanj. Odhod iz **Ljubljane** ob 6.00. V spremstvu duhovnika. Prijave: Petra 030/308-686.

Od 31. julija do 6. avgusta, za Mladifest. Odhod iz **Kranja** v zgodnjih jutranjih urah, preko **Ljubljane**, druga vstopna mesta po dogovoru. Za dodatne informacije in prijave: Klavdija 040/810-521.

Od 31. julija do 6. avgusta, za Mladifest. Odhod iz **Ljubljane** ob 6.00. Povratek 6. avgusta zvečer. Prijave: Marinka 01/839-46-15, 041/841-058 ali Anica 01/537-38-44.

Od 3. do 6. avgusta, za Mladifest in Marijin rojstni dan. Za **Obalo in Ilirsko Bistrico**. Prijave: Suzana 041/585-760 in Kornelij, stalni diakon, 031/259-037, organizira župnija Izola.

Od 17. do 22. avgusta, s skupnostjo **Totus tuus** petdnevno romanje z duhovnimi vajami. Odhod iz **Ljubljane** bo sporočen naknadno. Prijave: Petra 030/308-686.

25. februarja 1997: "Dragi otroci! Tudi danes vas kličem na poseben način, da bi se odprli Bogu Stvarniku in postali dejavni. Vabim vas, otročiči, da bi v tem času videli, komu je potrebna vaša duhovna ali materialna pomoč. S svojim zgledom, otročiči, boste podaljšane božje roke, ki jih človeštvo išče. Samo tako boste doumeli, da ste poklicani k pričevanju in postali boste radostni nosilci božje besede in ljubezni. Hvala vam, ker ste se odzvali mojemu klicu."

Dar za revijo 2€